

Den bästa sommaren!

Jag är återfallsknutte. Tog MC-kort i lumpen och startade min bana med en 400 LTD. Denna växte jag ur rätt snabbt, det blev en Suzuki 750GS L istället. Customhoj även denna. Den fick gå i lite mer än ett år sen blev det till slut en 1000 LTD. Sen - köpte jag hus, fick barn, dåligt med pengar och vart utan hoj i nästan 15 år. Dock blev det några jänkebilar emellan, men det är mest parenteser.

För ett år sen ungefär (sommaren 2005) väcktes intresset igen. Pratade då med jobbarkompisar som körde Harley, Wild Star, Intruder m fl. Tyckte då att det hade varit kul med en båge igen. Träffas ibland, köra och ta en fika. Köra små rundor. Nice.

Dock fanns ett problem: hade inget garage, bara ett taskigt uthus som jag inte ville förvara en vanlig cykel i. Vad göra? Steg 1, prata med banken. Inga problem där. Nytt uthus skulle det bli. Kontaktade en kompis som är snickare (skulle jag göra det själv hade det tagit årtal). Sen var det bara att börja riva det gamla. Inom kort stod jag med ett nytt fint isolerat förråd på 20 kvm. Steg 2, hitta en lämplig hoj.

Om alla erinrar sig barndomen kommer ni nog ihåg att man höll på olika lag i sport-världen utan att veta riktigt varför. I mitt fall var det Leksand i hockey, Ystad i handboll, Alvik i basket. Varför vet jag inte, men samma känsla kom nu. Det skulle bli en Kawasaki!

Innan jag lämnade "arenan" hade VN750 kommit ut liksom VN15. Dessa började jag söka efter innan jag blev klok på Classic-modellerna, *suck*, jag var förälskad. Sen var det leta, leta, leta. Till slut dök det upp ett objekt i Hojgaraget i Karlstad. Bra utrustad och till bra pris. Efter ett par samtal till Per i Hojgaraget blev det affär. Detta var i december 2005.

I samma veva satt jag och surfade febrilt efter allt vad Kawasaki heter. Och hur jag bar mig åt vet jag inte, men jag hamnade på Vulcan Riders hemsida.

Jag har haft dåliga erfarenheter av klubbar (både MC och Jänke), så jag läste i veckor innan jag vågade anmäla mig. Eftersom det var gratis så behövde jag ju inte bry mig så mycket. Jag var DÅ en inte speciellt social person. Höll mig mest hemma, var inte road av att gå ut, hade inte speciellt stor umgängeskrets.

Jag såg ett par fester svischa förbi i evenemangskalendern. 70-tals festen bl.a. Lille Mats vårrally tuffade också förbi. Till slut vågade jag hoppa på tåget: Vårmiddag i Brösarp! Hade inte träffat en Vulcan innan. Men, nervös som jag var, tog jag tjuren vid hornen och slöt upp vid IKEA i Malmö för färd till Brösarp. Mitt första minne var en kram av Stefan (RA) som jag aldrig träffat innan. Kändes bra. Via Sjöbo till Vollsjo där Lasse L mötte upp. Fast då hade jag ingen aning om vem han var. Till Brösarp och en trevlig middag.

För er som var där kommer ni kanske ihåg att jag inte pratade så mycket. Och för er som inte kommer ihåg mig därifrån, kanske just därför. En liten nybörjare som satt och tittade sig omkring..

Resten är historia: Åhus och Martins Rökeri, Riksträffen, Gränsö, Oves Motors Summercamp, Broåket, Tyskland.

Jag kan inte ge nog kredit till alla Vulcaner som har gjort denna sommaren till den absolut bästa i mitt liv. Jag har kört hoj, festat, svettats, blivit blöt, skrattat och fått ont i rumpan. Men jag säger er: att det kan finnas SÅ MÅNGA trevliga, vänliga, roliga och generösa människor i en och samma förening måste vara helt unikt. Jag har faktiskt en liten tår i ögat när jag skriver detta. Jag är sååå lycklig. Jag kan inte nämna några namn eftersom jag säkert skulle glömma en del. Men hur många Vulcaner jag än har träffat så har INTE EN varit otrevlig.

Till sist vill jag citera en långhårig individ från Tånga Hed DVD'n: "I am Chief, World President of the Vulcan Riders. And this is my family"

Jag heter Nisse, är komplett galen, **och NI är min familj**, alla Vulcaner, även de jag inte träffat än.

Lev väl och kör försiktigt. Men framför allt! HA KUL!!!